

25 anys sent Soledat

Salvador Sanchis Ferri - Clavari de la Confraria de la Soledat.

Corria la primavera de 1998, quan uns il·lusionats amics varen començar este projecte anomenat Soledat. Com si d'ahir es tractara són 25 els anys que han passat, amb moltes anades i tornades i projectes consumats i altres a l'espera de vore la llum.

El naixement de la Confraria de la Soledat no era tan sols el d'una entitat setmanasentera que processonara, sinó que duia i duu als seus endinsos la recuperació, la transmissió i l'evolució de la Setmana Santa ontinyentina, sense perdre de vista i atenent les inquietuds dels nostres confreres i confreres, donat que sense el seu benestar la confraria no es consolidaria

Es evident i sols tenim que veure la vida que la confraria ha anat fent en estos 25 anys i la seua consolidació.

La primera de les coses que vàrem poder actuar va ser amb la restauració de la talla de Benlliure que estava en un estat precari a conseqüència del corcò, i que com a propietari l'Ajuntament d'Ontinyent va sufragar la seua restauració. La cura del material per part del Senyor Manolo Torró qui era per aquell moment agutzil de l'ajuntament havia estat impecable. La restauració de pintura feta de les nostres mans de les andes velles que encara conservem va fer que tot anara en bona direcció.

L'estabilitat donada en tres anys i el sentiment de créixer va dur en el 2001 a presentar des de la Confraria de la Soledat un projecte de renovació per a la Setmana Santa, convidant a les confraries i germandats a poder fer activitats. Hi ha que dir què es va escoltar molt bé però no va tindre gran acceptació. El nostre

empeny amb el que vàrem presentar van cobrar força dos actes que volíem fer, la recuperació de la Nit dels Panderos i l'actual Processó del Silenci. Tot i que la força per part nostra era gran, des de la junta d'aquell moment no es veia amb molta seguretat, el treball constant i l'estudi de la Setmana Santa a Ontinyent van dur a fer un esbós seriós del que podria ser la Processó del Silenci. Tal i com aplegava el temps pareixia que la processó anàrem a fer-la sols i sense cap hora, deixant-nos la mitja nit del Dijous Sant com la única lliure per a processonar, vàrem acceptar el repte.

Les paraules de petició davant la Junta de Germandats i Confraries del qui per aquell moment era el nostre consiliari Mossèn Fernando Cremades veient la ferma eixida d'aquell projecte, va dur a que els nostres germans de la Expiració formaren part des d'aquell 2002 de la organització del Silenci, va ser un parell d'anys després quan vàrem decidir la seua evolució amb personatges quan va passar a ser costejada la processó mútuament.

La nostra estima per la recuperació i evolució va dur i duu a que confreres nostres s'entregaren a projectes d'evolució, de creixement amb la nostra cultura i de educació. Tals són com que es va consolidar la recuperació del caramels, el 2003 vàrem fer la Oració d'abans de traure la imatge, així com la oració per a l'estampa, és costum de la confraria obsequiar al públic devot amb qualsevol cosa. Els caramels, les estampes, polseres de la confraria i inclòs Rosaris dissenyats fets de punt de ganxo han sigut objecte d'agraïment a aquelles persones presents al carrer en la Processó del Sant Soterrament.

No para en estes coses el treball de 25 anys, també la elaboració dels Gojos de la Mare de Déu de la Soledat l'any 2010 per qui en aquell moment era membre i Macip de la confraria Sergi Gómez i Soler també autor de les esmentades oracions.

Seguint amb el paper escrit, és l'any 2004 quan editem el llibret LX aniversari de la Talla de la Soledat on arpleguem un seguit de documentació com els estatuts del 1610 o el mateix contracte i correus entre el taller de Marià Benlliure i l'Ajuntament d'Ontinyent.

És el 2010 quan de nou Sergi Gómez sorprèn i este cas als nostres menuts creant el llibret "La Soledat d'Ontinyent contada a les confrassetes i els confrassetes.

Pel que fa musicalment tampoc ens quedem curts i tenim que estar molt agraïts als que han realitzat alguna obra per a la confraria. Es l'any 2004 quan el nostre confrere Enrique Orquín Aleixandre composava el motet "Som Soledat" al que li ficaria la lletra Sergi Gómez i Soler, que es cantaria públicament per primera vegada el febrer de 2008 a la presentació de cartell i programa. Amb el títol del motet es va crear el que hui és el nostre lema.

Si bé, l'any 2008 la compositora Mila-Rosa Molina Moscardó composaria un altre motet "Flor de Soledat", estrenat el Dijous Sant de 2008 a l'Arxiprestal de Santa Maria, la lletra també està escrita per Sergi Gómez i Soler.

Es l'any 2021 quant una altra sorpresa ens esdevé musicalment parlant, el mestre i director ontinyentí Miguel Angel Sarrió Nadal ens regala la marxa de processó amb el títol "Soledat 1610", i este 2024 el jove músic ontinyentí i membre de la Confraria de la

Soledat Salva Sanchis Soler regala una marxa de processó titulada "Dotze estels".

L'any 2010 el reconegut autor carellístic nascut a Bocairent Vicent Ramon Pascual Giner ens obsequia amb la realització del cartell del 400 aniversari de la Confraria, en aquell mateix any i pel motiu també del 400 aniversari rebríem la Benedicció Papal de Benet XVI. Este mateix any i pel mateix motiu, la nostra confraria germana La Soledat "Pas del Silenci" de Bellreguard ens entregava una de les seues distincions, la insígnia d'argent.

Si preguntem als nostres joves, què memòria tenen ells de la confraria, ens contaràn que els dies de dinars, on trèiem el castell inflable i passaven hores i hores de joc, d'entreteniment, des de mitjan matí fins que caia el sol, eixe inflable el tenim però hui ja no el podem utilitzar perquè la burocràcia ens veta en certa forma, encara que treballarem per a que açò siga possible i els nostres menuts puguen seguir veient a la confraria com un punt de convivència i distracció.

La Confraria de la Soledat té molt que agrair als seus confreres i confrasses que

volen Confraria, a tota la gent que ha volgut col·laborar de forma desinteressada per la confraria: les Filles de la Caritat i al Sant Hospital de Beneficència per la cessió de la casa durant 17 anys, a l'Associació de Veïns del Barri de la Vila pel temps compartit, a la Parròquia de l'Assumpció de Santa Maria per estar sempre a disposició, als Franciscans i en especial a Fra Fernando Fuertes Garrigós, qui des del principi va creure en el silenci, i hui els nostres Frares Franciscans no falten mai a la cita. A Manoli Galisteo Sánchez (Al cel siga), Jose Enrique Montés Soler, Esther Garcia, Juan Torres i Vicent Muñoz per les seues fotografies que han realitzat, que ens han deixat i ens deixen imatges per al demà. A l'amiga Arantxa Vidal pel seu suport inclòs el professional, a Manolo Díaz el nostre veí, per les seues obres de fang i auxilis que ens ha assistit, a Violeta Sanchis, Carmencita Aliaga (A.C.S), Fina Aliaga (A.C.S), Magdalena (A.C.S) per la seua ajuda desinteressada en l'organització del Silenci. A la gent d'Alu-Vall per haver sigut el nostre transport. A Rafel Sanchis i Ferri per la seua ajuda desinteressada. A En José María Bataller, En Mario Bataller, Na Maria del Carmen Bataller per cedir-nos les seues dependències del campament de

"Todos Vientos". A Caixa Ontinyent per la seua col·laboració. A l'amic Daniel Alfonso Medrano qui ha estat sempre disposat a ajudar a més d'obsequiar a la Soledat amb la maça del Silenci. A la desapareguda revista Crònica, el Periòdic d'Ontinyent i Loclar per informar de cada notícia que se'ls ha passat, i a tots aquells que, d'una manera o d'altra, han col·laborat en el nostre projecte, i molt especialment, a l'Ajuntament d'Ontinyent, el nostre President d'Honor, i a les seues Corporacions Municipals que han hagut des de que vàrem eixir el 1999 fins este 2024.

Hi ha molts actes i activitats que no estan relatades ací a este article, ni persones que han sigut l'autèntic motor de la confraria, però saben bé que no fa falta nomenar-los, continuen ben actius.

El projecte de confraria hui es centra en la gent més jove, són ells qui demanen el que els agradaria trobar, i és un orgull per a la confraria contar amb tres d'estos joves crescuts a la Soledat en que siguen membres de junta, Marta, Gabriel i Salva, que esperem ben prompte puguen ser el canvi generacional,

junt als que encara continuen creixent.

Tenim un projecte ampli, estudiat i desenvolupat, està tot dins d'un organigrama de treball escrit. Com tots els projectes no està exempt de la necessitat econòmica per poder sufragar elements dels que els costos són sols per a una vegada. També tenim moltes activitats pensades que poden eixir del cost de la voluntat de la que sols necessitem de la implicació de la gent, cada projecte està estudiat per poder realitzar-lo i poder traure'l al carrer, som conscients de que ens pot costar prou traure-ho endavant, però confiem poder traure-ho de la mà de la gent més jove, ells són la continuïtat.

Este que signa l'article segueix tenint eixe organigrama, el projecte per a que no desapareguen els sis segles 'història que duem des de que apareguera aquella primera Confraria de la Sang, hui "l'Ecce Homo", sols cal ganas d'implicació i de fer feina.

En nom de tota la confraria, sols tinc paraules d'agraïment, i demana disculpes per si m'he deixat a algú, si me se'n ha passat alguna cosa.

